

максимально зацікавити більшість студентів.

Потрібно показувати, що ОСС може вирішувати проблеми з адміністрацією. Для цього можна збирати питання, зауваження від студентів та доносити до адміністрації. Звітувати про одержаний результат. Крім того організувати зустрічі пересічних студентів з представниками адміністрації (ректорату, деканатів).

Дуже важливим є момент виконання обіцянок, власної програми та й взагалі сам процес роботи. Він має бути відкритим, тобто студенти мають бачити, що ОСС дійсно працює. Звіти мають бути поточні та повний річний звіт. Поточні - у вигляді газети ОСС, фото-стінгазети, радіо, листівки, акції тощо. А усні річні звіти мають бути проведені у цікавій формі. Не забуваємо, що студенти не люблять «офіціозу». Тому якщо провести його (звіт) у вигляді цікавого концерту, шоу чи навіть КВНу, то студенти отримають подвійну насолоду: по-перше, від побаченого дійства, а по-друге, ще раз згадуючи, яке класне самоврядування саме у їхньому вузі, бо студенти довіряють ОСС!!!

Отже, потрібно «дерзати», і головне пам'ятати: ОСС – для студентства!!!

Коваль К.О.
Вінницький національний технічний університет
Каюмова О.Ф.
Університет економіки та права «КРОК»

Проблеми впровадження Болонського процесу та можливий вплив органів студентського самоврядування на вирішення цих проблем.

Становлення студентського самоврядування в Україні дуже часто пов'язують із входженням нашої держави у Болонський процес. Чому? Тому, що на виконання одного з принципів «Студентство – партнер в управлінні ВНЗ», міністерство освіти та науки почало активно «створювати ОСС міністерськими указами». Що таке Болонський процес та які його принципи, на жаль, відомо не усім пересічним студентам.

Болонський процес започатковано прийняттям міністрами

вищої освіти Спільної декларації у Болонії 19 червня 1999 року. Він має на меті створення європейського простору вищої освіти до 2010 року. Як зазначають міністри, переваги створення такого освітнього простору сприятиме мобільності студентів у навчанні і працевлаштуванні, співпраці у розвитку освіти в Європі і її конкурентноздатності у світі. Щодо студентського самоврядування, в Декларації міністрів “На шляху до європейського простору вищої освіти” у Празі 2001 року студенти визнані партнерами у визначенні змісту та організації вищої освіти [1].

На думку міністра освіти і науки Станіслава Ніколаєнко основними освітянськими проблемами, які постають перед державою є (з доповіді “Вища освіта в Україні і Болонський процес”):

- забезпечення мобільності студентів та професорсько-викладацького складу в міжнародному освітньому просторі;

- створення системи оцінки якості вищої освіти, яка б відповідала європейським стандартам і нормам;

- розширення практики соціального партнерства вищих навчальних закладів з роботодавцями, та залучення громадськості до вироблення і прийняття рішень з проблем освіти в Україні;

- допомога навчальних закладів у працевлаштуванні випускників-бакалаврів;

- розробка принципів і механізмів та процедур запровадження докторського навчання як третього циклу Болонського процесу [2].

Виходячи з цього та [3,4] проблеми впровадження Болонського процесу в сучасних умовах за механізмами вирішення, можна поділити на два великих класи:

1. Всеукраїнського масштабу в т.ч. законодавчо не визначені:

1.1. Надлишкова кількість навчальних напрямів і спеціальностей, відповідно 76 та 584. *Кращі ж світові системи вищої освіти мають у 5 разів менше.*

1.2. Недостатнє визнання у суспільстві рівня “бакалавр” та плутанина у розумінні рівнів «спеціаліст» та «магістр» *Українська економіка поки що не потребує випускників – бакалаврів. Як правило, прийом до вузу ми здійснюємо не на бакалаврат, а на спеціальність.*

1.3. Збільшення розриву зв'язків між сферою освіти і ринком праці.

1.4. Криза системи підвищення кваліфікації та перепідготовки, важливий загальноєвропейський принцип "освіта протягом життя" поки що в умовах нашої держави не може бути в повній мірі реалізований, оскільки існує криза системи підвищення кваліфікації та перепідготовки.

1.5. Рівень академічної, наукової, адміністративно-фінансової автономії ВНЗ значно нижчий від середньоєвропейського, що гальмує реформування освіти.

1.6. Відсутність прозорих та виважених шляхів реформування сфери вищої освіти з Міністерства освіти та науки.

2. Університетського масштабу:

2.1. Стійка тенденція до погіршення рівня підготовки вступників;

2.2. Консерватизм вищих навчальних закладів, неготовність більшості університетів України до системних перетворень, а не до косметичних змін.

2.3. Нерозуміння академічною громадою принципів Болонського процесу в т.ч. шляхів переходу всіх ВНЗ на модульну систему організації навчання з ліквідацією сесій, та тотальним тестовим контролем знань.

2.4. Університети не беруть на себе роль методологічних центрів, новаторів, піонерів суспільних перетворень, за якими має йти країна.

2.5. Недостатня поінформованість органів студентського самоврядування щодо особливостей Болонського процесу та переходу ВНЗ до задекларованих міністерством вимог.

Класифікація проблем здійснена умовно, задля того, щоб показати, що деякі проблеми потребують вирішення законами та наказами, а інші - повсякденною роботою у ВНЗ.

Проблем впровадження Болонського процесу є дуже багато. Дуже важко запропонувати схему впливу органів студентського самоврядування на вирішення цих проблем. У кожного ВНЗ є свої традиції, зокрема щодо системи управління. Саме виходячи з них та поточної ситуації ВНЗ потрібно пропонувати конкретні механізми вирішення проблем.

На прикладі Вінницького національного технічного

університету та Університету економіки та права «КРОК», автори можуть дати наступні поради органам студентського самоврядування:

1.Проводити інформаційно-роз'яснювальну роботу серед студентів щодо особливостей реформування системи вищої освіти (особливо серед студентів початкових курсів);

2.Створити в ОСС спеціальний відділ, який би досліджував особливості запровадження принципів Болонського процесу в ВНЗ;

3.Постійно моніторити ефективність проведення експерименту щодо впровадження Болонського процесу (якщо такий експеримент проводиться в ВНЗ);

4.Аналізувати «правильність» запровадження ECTS кафедрами та окремими викладачами в ВНЗ;

5.Вивчати законодавчі ініціативи Міністерства освіти та науки України з питань реформування системи вищої освіти і вносити свої пропозиції.

Найголовніше, на думку авторів, що чим вищий рівень розуміння та визнання тези: "Студент – партнери у визначенні змісту та організації вищої освіти", тим легший та ефективніших поступ до єдиної європейської системи освіти.

Коковенко В.В.

Глухівський державний педагогічний університет

Залучення студентського активу до участі у роботі органів студентського самоврядування

Поняття про те, що студентське самоврядування є групою студентів, які вважають себе найкращими, найрозумнішими, унікальними і здатними переробити усю громадську роботу, а також нікого до свого гурту не пускають і прагнуть утримати владу є помилковим.

Студентські лідери розуміють, що потрібна ратація. Адже, завжди знайдуться ті, хто матиме нові креативні ідеї, більше запалу, організаторських здібностей та бажання працювати. Зазвичай, є значна кількість студентів з вище перерахованими уміннями, і їх необхідно залучати до участі в роботі студентського самоврядування зацікавивши, придумавши щось